

دوو نامه له د. مارف خه زنده داره وه (۱)

ئا: سهرنووسهر

دهگا كه تو ده ته وئ تئيدا بلاوى بكه يه وه، يا نا؟! ههر
چوئى بئ زيانى نئيه بهر ههر ژماره بكه وئ (۲)
له بابته (۵۰) نوسخه كه وه، دياره پاره كه ي سهرف
نه كراوه و ناشكرئ، موديره كه ش هه وليبرى به جئ
هئستوه، ههر ئه وه نده ماوه هه وئى بدهم، به لكو له ناو
نه چووبن و وهريان بگرمه وه (۳)، كووارى كاروان ژماره
(۶۲) ئاماده يه بو بلاو كرده وه، به لام له به غدا به ند
كراوه، كه ره سته ي ژماره (۶۳) و (۶۴) يش لئ دراوه و
ئاماده يه بو چاپ، ئه و يش به نديكراوه، وتاره كه ي تو لئ
دراوه، هه مووى له به غدا يه، به لام دلئيا به كه له ناو
ناچن، من خـوشم سئ بابته تم له وئ هه يه و
ره شنووسيشيانم نئيه. ههر وه ختيك ئه وه ي تو دم دست
بكه وئته وه لاي خو م ده پيارئيم (۴).

ئيتراكا كى برا، بئرت ده كه م، هيوام وايه به م زوانه
چاومان به يه كترى بكه وئته وه وه كو خوشت نووسيبوت،
به خوشى و شادى بئى.

براي دلستوت

هه وليئير: ۱۹۹۲/۱/۷
بو براى خوشه ويستم ماموستا كاكه نازاد
رؤژتان باش

هه وائلتان ده پرسم، خوشى و شاديتان هيو و
ئامانجه، منداله كانمان هه وائلتان ده پرسن و چاوتان ماچ
ده كه ن، نامه ره نكينه كه ت به ده ستم گه يشت، له باتى
جاريك، دوو جار سوياست ده كه م، جاريكيان بو
به سه ركردنه وه كه ت، جاريكى ترشيان بو كوواره كه ت،
ده ستت خوش بئ و جئى خو يه تئى، به لام ده بئ پئيش
هه موو شتيك داراييه كه ي بو هه ناسه يه كى دوو رودرئيز
جئبه جئ بكرئ، ژماره يه ك و دوو ژماره هئچ ده ردئيك
تيمار ناكا، هه رچوئى ئه م هه واله دلشاد و گوشادى
كردم، بو يه به شداربوونيش، بئ گومان پئويسته، جا
ئه وى راسـتى بئ و بو تو ده ست بدا ئه وه يه
ليكوئلينه وه يه كه م به ده سته وه يه له بابته كوژانه وه، هئشتا
ته واو نه بووه، ره نكه يه ك- دوو مانگى بوئ، ههر
ئه وه نده م پئ ده كرى كه ئه و ليكوئلينه وه يه ههر له ئيستته وه
پئيشكه شى توئى بكه م، به لام نازانم به فرياي ئه و ژماره يه

* نامی دووم

بۆ برای خوشه ویستم کاکه نازاد
رۆژباش

چاوه کانت ماچ ده کم، هه والت ده پرسم. هه لیکه
باش بو به هوی کاک کوردۆ عه لی-یه وه (۵) ئەم
نامه یه ت بۆ بنیتم. سه باحی غالیب له له نده نه وه
عه ودالی به رگی به که می شیخ نووری-یه، به رگی
دووهمی له من وهرگرت. به رگی به که می لای که س چنگ
ناکه وی، هیوادارم هه رچۆنێ بێ هه تا ئەگه ر دانە ی خۆش
بێ بیده ی به کاک کوردۆ و له گه ل خۆیدا ده ییا بۆ کاک
سه باح. زۆر مه منوونت ده بم
هه ر بژی به خۆشی و شادی

برات

مارف خه زنده دار
۱۹۹۲/۱۰/۸

روونکردنه وه و په راویزه کانی ئەو دوو نامه یه:

(۱) ئەم دوو نامه یه ی د. مارف خه زنده دار له
هه ولیره وه بۆی ناروو مه ته شاری سلیمانی، که من
ئەوکاته له سلیمانی ده ژیا م و له موزه خانه ی ئیستوگرافی
فۆلکلۆری وه ک به رپرسی موزه خانه که کارم ده کرد.

(۲) ئەوکاته که سه ره تای راپه رین بو، گۆشار و
رۆژنامه و بلاوکراوه، یان نه بوون، یان زۆر به ده گمه ن
ده رده چوون، من وه ک له پیشه کی نامیلکه ی (به ره و
یه کگرته وه ی داموده زگا کانی راگه یانندی کوردی) ل ۸
نوو سیومه: [بۆ یه که م جار له باره گای سه ره کییان له
قه لاقچالان پیشنیاری ده رکردنی گۆشاریکم خسته
به رده می مولازم که ریم، هه ر ئەو رۆژه به ئۆتۆمبیله که ی
ئەو هاتینه وه سلیمانی و له باره گایه کی دیکه ی پاسۆک
که به رانبه ر لقی چواری پارتی دیموکراتی کوردستان، لای
فولکه ی کاوه بو، به ناماده بوونی به ریزان: مولازم شوان
و مۆژده تاهیر و غانندی ئەنوه ر تۆقی و به ختیار شه وکته
و مامۆستا هادی و مامۆستا فه رهاد ئەو پیشنیاره ی منی
به خۆش حالیه وه خسته به رده می ئەو براده رانه وه،
ئەوانیش که روون کردنه وه و پیشنیاره که یان له من بیست
زۆر به لایانه وه په سند بو، پیشنیاره که ی منیش بریتی
بو له ده رکردنی گۆشاریک بۆ بلاوکورده وه ی
لیکۆلینه وه ی ستراتیژی و قوول و هه مه لایه نی کوردی

سه باره ت به (میژوو، جوگرافیا، که له پوور، به لگه نامه،
هزر، ئەده بیات، هونه ر و... تاد) ی خۆمان، به لām ئەو هه ر
ئەوکاته ده یویست بزانی ده رکردنی گۆشاریک ئەگه ر
(۱۰) مه لزه مه که متر نه بی به هه موو تیچوونه کانییه وه
چه ندی ده ویت؟ ئەوکاته ئەو گۆشاره به که ره سته ی چاپ و
تایپ کردن و له چاپدانه که ی نزیکه ی (۴۰) هه زار
دیناری سوپسری ده ویست، که ئەم پاره یه ش بۆ ئەو رۆژه
زۆر بو، بۆیه چه ند جاریکه دیکه سه باره ت به و با به ته
له گه ل یه کتری دواین]، له گه ل ئەوه ی پیشنیاری کرینی
چاپخانه یه کم بۆیان کرد تا بتوانن به هوییه وه کتیب و
چاپه مه نی و بلاوکراوه کانیان له چاپ بده ن، به لām به
کرینی چاپخانه که ش نه توانرا پرۆژه ی ده رکردنی
گۆشاره که ی من (بیجگه له چه ند نامیلکه و کتیبیک)
بیته دی، زۆریشی نه برد که شه ری خۆکوژی له ئیاری
سالی ۱۹۹۴ هاته پیشه وه و هه موو خه ونه کانی له
گۆرنا. قسه که ی (د. مارف خه زنده دار) یش زۆر له جیگه ی
خۆی بو که نه ده کرا ته نیا به ده رکردنی ژماره یه ک، یان
دوو ان رازی بین، به لکو ده بوو توانایی دارایی بۆ چه ندان
ژماره دابین بکری، چونکه وه ک ئەو نووسیویه تی
ده رکردنی یه ک-دوو ژماره (هیچ ده ردیک تیمار ناکا).
کۆمه لیک با به تی گرنگم بۆ ئەو گۆشاره کۆکرده وه، راسته
نه توانرا ئەو پرۆژه یه جیبه جی بکری، به لām وه ک
خولیا یه ک له لām مایه وه، دواتر که هه لیکه ی دی هاته
پیشه وه، ئەو خه ونه م له گۆشاری (رامان) دا به دی هینا.

(۳) د. مارف خه زنده دار باسی (۵۰) دانە ی کتیبیکم
ده کات، که کتیبی (شیخ نووری شیخ سالح) به شی
یه که م- به رگی یه که م بو، پیش راپه رین ئەو (۵۰)
دانە ی بۆ کتیبخانه ی زانکۆی سه لاحه ددین لی وهرگرتم،
که بریار بو بۆ به شی کوردی بیکرن، هه رچه نده دکتۆر
مارف باسی ئەوه ی کردوو و ده لێ ئەگه ر (له ناو نه چووبن
وه ریان بگرمه وه)، به لām دوا جار نه پاره که ی وه رگیرا و نه
(۵۰) نوسخه که شم ده ست که و ته وه.

(۴) له پیش راپه رین فۆتۆکۆپی نه بوو، یان زۆر که م
بو، که سیک جی پی باوه ری حکوممه ت نه بوایه
په زامه ندی پی نه ده درا مۆله تی (فۆتۆکۆپی) هه بی،
له لایه ک بی متمانه یی به وانه ی فۆتۆکۆپییان هه بوو،
له لایه ک نه بوونی پارە ی فۆتۆکۆپی ئەو هه موو ده ستنوس
و وتارانه مان وای کوردبوو نه توانین دانە یه ک له

